

ИЗВЈЕШТАЈ СРЕСКОГ НАЧЕЛНИКА У КОТОРУ О НАИМЕНОВАЊУ ЊЕГОША ЗА АРХИЕПИСКОПА И МИТРОПОЛИТА

Которски срески начелник актом През. 368 од 14 маја 1845 извијестио је Претсједништво далматинске владе у Задру, да је тачна вијест о именовану црногорског Владике на достојанство архиепископа и митрополита, о чему је већ раније извијестио актом През. 362/1. У извјештају срески начелник нарочито истиче, да је нашао начина, да види и диплому, коју је Владика овим поводом добио из Русије.

Диплома је, како он даље наводи, на свиленој тканини богато и укусно златом извезеној, којом се даје Владици у име руског Синода (a nome di Sinoda russo) за заслуге стечене за цркву достојанство архиепископа Црне Горе и Брда, а за заслуге пак за државу, достојанство митрополита истих покрајина (province), али ово задње по царској вољи (per Sovrano volere).

Диплому је издао Синод у Петрограду, а потписана је од неколико митрополита и других црквених великодостојника, који су чланови Синода или, можда, претстављају његово претсједништво. На дипломи је први потписан архиепископ и митрополит новгородски и петроградски.

У даљем излагању срески начелник наводи, да није још добио потврду вијести, да је Синод упутио Владици „вео“ (il velo) тј. панакамилавку, којим се поставља за егзарха као ни крст који се пришије на камилавци, коју у свечаним приликама носе на глави достојанственици источне цркве.

Не знајући како у овом случају има да поступи у кореспонденцији с Владиком, а држећи да се не смије пропустити, а да га се не титулише новим достојанством, на које је био уздигнут иако га о томе Владика није службено обавијестио, њити има изгледа да ће то и убудуће учинити, срески начелник моли Претсједништво за сходна упутства. Акт је интересантан и по томе што срески начелник тумачи на свој начин значење именовања Његошева за архиепископа и митрополита.

Одговор Претсједништва далматинске владе није нам познат.

Петар Д. Шеровић

О СУДСКОЈ И ПОЛИЦИСКОЈ ЈУРИСДИКЦИЈИ У ПЕТ СЕЛА „ЗБОРА СВ. МИХАИЛА“ У XVIII в.

У „Књизи привилегија пет села збора св. Михаила“ из г. 1450 спомињу се Богдашићи, Љешевићи, Брда, Кртоли и Лу-